

[Agnete Laustsen]

slagets administration og konsekvenser, dels om den foreslåede reallønsgaranti, med den besked, at realkreditrådet skulle svare inden dagens udgang. Det er altså de forhold, man får at arbejde under, og så spørger jeg: er det et gennearbejdet lovforslag, eller er det lovjask? Jeg vil kalde det det sidste, og så må hr. Kaj Poulsen gerne beholde alt sit filibusteri for mig.

Realkreditrådet svarede på – det blev det jo faktisk også nødt til – hvad en reallønsklausul egentlig indebar. Det svar er optrykt til betænkningen og lyder:

»Den foreslåede reallønsklausul med en forskellig opskrivning af restgæld og ydelse indebærer, at realløns sikringen »skubbes foran« debitor frem til lånets udløb. Debitors samlede betalinger over lånets løbetid bliver således ikke realløns sikret. Debitor kommer derfor i realiteten selv til at betale realløns sikringen, idet den i perioder reducerede ydelse påføres restgælden.«

Ikke desto mindre er det bl.a. denne bestemmelse, som nu synes at bortvejre flertallets angst for fremtiden, og så kan man jo selv drage sine konklusioner.

Så er der et ændringsforslag om, at også forsamlingshuse skal kunne indeksfinansieres. Det blev meget fremhævet, da vi havde forslaget til udvalgsbehandling, og det står også omtalt i betænkningen, og det er måske dybest set det, som nu har fået dette flertal til at finde sammen om at anbefale forslaget.

De administrative konsekvenser af lovforslaget har derimod tilsyneladende ikke gjort større indtryk på udvalgsflertallet, om end det er noget helt centralt for en så gennemgribende ændring af vor realkredit, at såvel kreditor som debitor er klar over vilkårene.

Folketinget behandler for øjeblikket et forslag om køb på kredit, hvori der bl.a. indgår krav om, at man ved køb på afbetaling skal have oplyst den effektive rente. Det er et krav, som regeringen står fast på over for alle hånede småforbrugsgenstande, og det er et forslag, som alle sagkyndige har sagt er ganske håbløst. Men når man bevæger sig ind på realkreditmarkedet, hvor der ikke er tale om 100 kr. eller 1.000 kr., men hvor der er tale om gældsforhold på hundredtusinder eller millioner af kroner, tager man tilsyneladende fra flertallets side ganske afslappet på, hvad renteberegningerne egentlig bør indeholde, og lader også ganske hånt om, at real-

kreditrådet til dette meget vitale spørgsmål har udtalt:

»Da der ved lån til private ejerboliger og til det almennyttige byggeri er variabel afdragsprofil, er der ingen mulighed for at beregne en fast lånerente og en effektiv rente for lånet.«

Tilsvarende udtaler realkreditrådet om kursfastsættelsen:

»En konsekvens af at tilbyde en helt ny låneform, hvor markedskursen ikke kendes på forhånd, er bl.a., at institutterne ikke kan oplyse lånsøgere om de forventede lånevilkår ... «

Det er altså den klarhed, man inden for realkreditten tilbyder folk.

I betænkningen er der fra flertallets side heller ikke udtalt noget om det forhold, at et forslag om ændring af tinglysningsloven – et helt afgørende forslag af hensyn til de efterstående panthaveres stilling – først blev fremsat, samme dag som betænkningen blev afgivet, og derfor overhovedet ikke har været behandlet her i folketinget. Kort sagt endnu en ting, som betegner det fantastiske lovjask, dette er udsat for.

Må jeg ganske kort anbefale det ændringsforslag, som vi sammen med venstre og de radikale har stillet til lovforslag nr. L 82, hvorved der skabes en permanent og ikke som i forslaget en 2-årig kvota for andelsboliger på 5.000 samt en udvidelse af kvoten for lette kollektivboliger fra 300 til 700.

Kollektivboliger – og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at disse boliger intet har at gøre med hverken beskyttede boliger eller plejehjem – har vist sig at være en meget efterspurgt boligform for ældre, der på denne måde får mulighed for at fraflytte lejligheder eller huse, der er for store og uhensigtsmæssige til deres behov, men som vil være glimrende egnede til f.eks. unge familier med børn, som derved får en boligreserve stillet til rådighed.

Jeg vil også gerne henvise til det udvalgsmateriale, som EGV-boligfonden har tilvejebragt, og som tydeligt viser, at kollektivboliger er til rådighed for enhver pensionist uanset formue eller anden indtægt, idet der ydes udstrakt offentlig støtte til disse formål.

Lovforslaget, som det foreligger nu, skal træde i kraft den 1 april i år med alle de uafklarede forhold, hvøraf jeg blot har nævnt nogle her. Begrundelsen er ikke ubekendt,